

Tilfælde maa opstilles faste Regler; hvis man lader det komme an paa, om det enkelte Retskontor finder Anledning til for sin egen Skyld at foretage Konference eller ikke, svinder den almindelige formelle Garanti, saa mener jeg ikke, man kan nøjes med den Forkyndelsesmaade, her er Spørgsmaal om. Efter min Mening vilde det ene naturlige være, at man ligefrem i selve Loven paalagde Retskontorerne at konferere Genpart med Original, og det forekommer mig, at den eneste Hindring, der overhovedet kunde være Tale om at opstille fra dette Synspunkt, skulde være Hensynet til Retskontorerne, som maaske ikke gerne vil paatage sig dette Arbejde efter de mange Ting, der i Forvejen hviler paa dem. Men det forekommer mig, at man ret let kunde komme over dette Punkt. Som ærede Medlemmer vil have set, er det i Loven foreskrevet, at Sagsøgeren skal indbetale 50 Øre til Retskontoret for Stævningens Forkyndelse gennem Postvæsenet, og hvad der bliver til overs udover det Portobeløb, som gaar med, er et Honorar til vedkommende Retsbetjent, som ikke fra drages i hans Lønning eller Kontorholds-godtgørelse. Hvis man nu vil paalægge Retskontorerne Konferencepligt, hvis man af andre, ideelle Grunde fandt det rigtigt, vilde man let kunne komme ud over Spørgsmaalet med det forøgede Arbejde ved at forhøje disse 50 Øre til 75 Øre eller maaske blot til 65 Øre. Det er en Udgift, som selv smaa Sager maatte kunne bære, og jeg tvivler ikke om, at de Klager, der ellers kunde rejses fra Retskontorenes Side, vil forstumme, naar der gives et Vederlag, som dog maa anses for nogenlunde tilstrækkeligt.

Det fjerde Punkt, som Lovforslaget angaar, er Spørgsmaalet om Genoptagelse af Sager, hvor den indstævnte er dømt som udebleven. Det foreslaas nemlig, at den, der er dømt som udebleven, kan faa Sagen genoptaget, naar han oplyser, at hans Udeblivelse er ham utilregnelig. Da Forslaget stilles i Forbindelse med et Forslag om Omordning af Stævningsreglerne, kan der ikke være Tvivl om, at Tanken er at raade Bod paa den Svækkelse af Garantien overfor indstævnte, som kunde fremkomme derved, at man slog af paa Formkravene med Hensyn til Stævningers Forkyndelse, men jeg vil henstille, om det saa ikke vil være rettest, overensstemmende med, hvad Sagførerforeningen har indstillet, at blive staaende ved at aabne Adgang for Genoptagelse af Sagen i de Tilfælde, hvor indstævnte er udeblevet, fordi han ikke

er lovlig indstævnet; det maa være tilstrækkeligt til at fyldestgøre Formaalet. Hvis man gaar videre, saa vidt som Forslaget gaar, og bestemmer, at den, der er udeblevet, uanset hvad Grunden er til hans Udeblivelse, naar blot han godtgør, at Udeblivelsen er ham utilregnelig, kan faa Sagen genoptaget, vil man vistnok kunne komme til Misbrug. Det vil ikke være alt for vanskeligt for en chikanøs domfældt at give det Udseende af, at det er af en ham utilregnelig Grund, at han er udeblevet, og han vil paa den Maade kunne forhale Domshaverens Retsnydelse paa en meget uheldig Maade.

Jeg har hermed gennemgaaet Lovforslagets reelle Bestemmelser; tilbage har jeg kun at gøre et Par Bemærkninger om det rent formelle. Det Spørgsmaal, man overhovedet behandler, Spørgsmaalet om Stævningers Forkyndelse, er en meget lille Del af Processen. Som ærede Medlemmer vil have set, er imidlertid det Forslag, her fremsættes, paa 13 Paragraffer, og desuden henvises der til Retsplejelovens Kapitel 16, der har 15 Paragraffer, og med dette Kapitel 16 forholder det sig endda saaledes, at dels omtales der i Kapitel 16 forskellige Ting, som vi slet ikke har nu, men som først vil komme, naar Retsplejeloven træder i Kraft, med Landsret, Anklager o. s. v., dels er det endogsaa saa, at de Regler i Kapitel 16, hvortil der henvises, paa enkelte Punkter forandres og ophæves ved det foreliggende Lovforslag. Skal man nu sætte sig ind i alt dette, forekommer det mig, at det vil blive et meget indviklet Stykke Arbejde. For Lægmand vil det blive vanskeligt at overkomme det, og selv Jurister vil faa Hovedbrud nok dermed. Jeg vil tillade mig at henstille, om det ikke vilde være rigtigere, at man i Loven optog samtlige de Regler, som man ønsker skal gælde, og saa naturligvis søgte at gennearbejde dem saaledes, at det hele Forslag kunde blive saa kort som muligt. Det sidste er imidlertid af mere formel Karakter. I Realiteten mener jeg, at man maa kunne slutte sig til Lovforslagets Grundtanker, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale det til velvillig Behandling i dette høje Ting. Men det forekommer mig dog, at det kunde være rigtigt, at det med Hensyn til Enkelthederne blev prøvet i et

Rettelse.